

[Norlev.]

Jeg skal ikke bebrejde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller dette, for jeg mener, at det atter her er Nationalbanken, der har det virkelige Ansvar. Men med denne Ordning forekommer det mig, at vi er kommet ud i et Uføre, som vi ikke burde have været ude i. Som det er nu, betyder den lave Sterlingkurs naturligvis en Fordel for de Erhverv, der fortrinsvis producerer for Indlandet, men maa købe visse Raastoffer til Produktionen fra Udlandet. De har altsaa Fordel af den lave Sterlingkurs, men det er det hele Folk, der, saa vidt jeg forstaar, maa betale Støtten til Landbruget, og derfor forekommer dette os at være ganske analogt med den Toldbeskyttelse, som adskillige Erhverv nyder godt af, men som Retsforbundet er afgjort imod.

Det forekommer os, at hvis der skal føres en reel Valutapolitik, maa Regeringen enten ophæve Støtten til Landbruget eller ogsaa fastsætte en anden Sterlingkurs, saa Støtte ikke er nødvendig. For at sige det meget stærkt, er Spørgsmaalet dette: Skal vi bruge Valutapolitikken i Beskyttelsespolitikken Tjeneste, eller skal vi det ikke? Det er nødvendigt at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse, da det nu ser ud til, at Bretton Woods-Planen vil blive realiseret, og efter hvad man ved, vil det betyde, at man griber tilbage i Tiden og fastsætter en bestemt Kurs for udenlandsk Valuta, en Kurs, der altsaa har været, ikke en Kurs, der bliver fastsat fra det Øjeblik, vi tiltræder Bretton Woods-Planen. Jeg vil derfor gerne spørge, hvad Regeringen agter at foretage sig i disse Spørgsmaal.

Der er her blevet talt en hel Del om Regeringens Stilling. Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft erklærede, at det var en politisk afmægtig Regering, og der er i hvert Fald det rigtige deri, at Regeringen som den Mindretalsregering, den er, ikke kan føre en ren Venstrepolitik og derfor naturligvis vil faa visse Vanskeligheder. Men det forekommer mig, at bag ved alle de Betragtninger, der i saa Henseende har været fremført her, ligger der et helt andet Spørgsmaal, som vi engang kommer til at tage Stilling til, og det er Spørgsmaalet om Folketingsparlamentarismens Vilkaar under Forholdstalsvalgmaaden. Hvor man ikke har Forholdstalsvalgmaaden, er det saa lige til, at Ministeriet skal udgaa af Folketingets, af Parlamentets Flertal; men under Forholdstalsvalgmaaden vil det nemt blive saadan, som det er her i Danmark i Dag, at der ikke er noget enkelt Parti, der har

Flertal i Folketinget, og at der heller ikke er noget enkelt Parti, der er i Stand til at skabe et saadant Flertal ved Hjælp af Støtte fra andre Partier; og hvor den Situation kommer til at foreligge, hjælper det hverken at man lader det største eller det næststørste eller maaske det trediestørste Parti danne Regering, for ligegyldigt hvilket af disse Partier der danner Regering, maa de forhandle sig til Rette. Og da er det muligt, at man skal forlade denne Praksis med det største eller det næststørste Parti og sige, at det, som det gælder om under de Vilkaar, vi nu har, er, at Regeringen fremgaar af et Midterparti, der er i Stand til at forhandle til alle Sider, for derved vil vi bedst kunne skabe en rolig politisk Udvikling.

I Schweiz er Ministrene valgt, saa vidt jeg husker, for 4 Aar ad Gangen, og det er derfor nødvendigt for dem, at de forhandler sig frem, og man har jo det Indtryk, at i Schweiz, der er et gammelt demokratisk Land, gaar det parlamentariske Maskineri ganske godt. Man hører sjældent om, at der er større Gnidninger der. Jeg gad vidst, om der er ret mange her i denne Sal, der f. Eks. ved, hvem der er Præsident i Schweiz i Dag — jeg maa tilstaa, at jeg kan ikke huske Navnet paa vedkommende. Men dette, at man ved saa lidt derom, er vel egentlig det bedste Vidnesbyrd om, at Maskineriet gaar godt, og som sagt, det er muligt, at vi for at bevare Forholdstalsvalgmaaden, og den er sikkert rodfæstet i dansk Politik nu, maa frem til en anden Betragtning af Parlamentarismen end den, der hidtil har været gjort gældende.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft talte om, at der over for Socialdemokratiet stod en antisocialistisk og splidagtig Blok. Jeg tør ikke gaa ud fra, at det ærede Medlem har glemt Retsforbundet, ligesom det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde, og maa derfor antage, at vi er regnet med i denne Blok. Derfor vil jeg tillade mig at gøre det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft opmærksom paa, at vi i hvert Fald ikke har været Regeringen mere følgagtig end Socialdemokratiet. Jeg vil snarere tro, at vi har været mere i Opposition til den høje Regering end Socialdemokratiet, og jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at naar jeg i sin Tid forlod Socialdemokratiet efter mange Aars Medlemsskab, var det, fordi det forekom mig, at Socialdemokratiet var for reaktionært og for uimodtageligt for Talen om virkelig dybtgaaende Reformers.

Socialdemokratiet bekæmper Udbytning, men det har aldrig været muligt rigtig